

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

III. (XIX.) ÉVFOLYAM, 29. SZÁM 2008. JÚLIUS 17.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

SZEGÉNYVILÁG

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

KÖZJOGI MÉLTÓSÁGOK

Jó dolog közjogi méltóságnak lenni. Közjoginak is, méltóságnak is. Külön-külön is, együtt meg pláne! A közjogi méltóságok az állítólag független hatalmi ágak főnökei. Mitől függetlenek? Gondolom, döntően a néptől. A parlament még hágyján, mivel a képviselőket a nép választja. A köztársaság elnökét azonban a parlamenti pártok egyezsége szüli, csakúgy, mint az alkotmánybíróság elnökét. A főbírói székbe is csak akkor ülhet bele valaki, ha a parlamenti pártok és a köztársasági elnök megegyeznek egymással. Most éppen nem egyeztek meg, ezért üres is a szék. Könnyű belátni, hogy így vagy úgy, de minden a hatalmon lévő pártoktól függ, azzal a picike kiegészítéssel, hogy egy-két dologban az ő kezük is meg van kötve. Egyezkedniük kell, na nem a néppel, hanem a mindenkori ellenzékkel.

Nos, a miniszterelnök őket hívta meg a múlt héten. Mind el is ment, szépen kiöltözve. A miniszterelnök úgy gondolta, hogy a nyári politikai uborkaszazonban így irányítja magára a figyelmet. A melegek tüntetése kapcsán rendezett műbalhé olyan apropó volt, amire a meghívottak nem mondhattak nemet. Nem is mondtak. Köztársasági elnökünk úgy tett, mint a kamalduli rend szerzetesei: hallgatási fogadalmat tett. Nem szólt bele. Bár bizonyára jobban tette volna, ha elmondja véleményét. Mondjuk azt, hogy utálja, ha felrángatják a Balatonról. Végül is nem a háború tört ki, nem az alkotmányos rend került veszélybe. Ha engem kérdeztek

volna, én nem a parlamentben rendeztem volna a dzsemborit, hanem a Rudasban. Tudják a török fürdőben. Először is ott kényelmesebb. Másodszor, ott a problémát a maga meztelenségében vizsgálhaták volna. Igaz, Szili Katalint nem engedték volna be. Abban a melegben csak férfiak vannak.

NE A TÖKÉSEKTŐL VÁRJUK
A VÖRÖS CSILLAGOT!

Nem szeretnék a magyar politikai elit tagja lenni. Nem elég a kánikula, még az európai emberi jogi bíróság is kellemetlenkedik. Hogy jönnek ők ahhoz, hogy árnyékot vessenek arra a remek kis magyar törvényre, amellyel annak idején szinte minden képviselő egyetértett? A vörös csillag Magyarországon be van tiltva, punktum! Az emberi jogi bíróság persze naivan azt gondolta, hogy Európában a nagy francia forradalom óta léteznek valamiféle emberi jogok. Lehet, hogy ezt a magyar politikai elit nem vette észre, de hát 2004 óta az Európai Unióban is ott ülünk, ott meg csak rájöhettünk volna. Az emberi jogi bíróság mindenesetre azt mondta, hogy nem szép dolog elmarasztalni egy magyar állampolgárt csak azért, mert kitűzte a vörös csillagot. Istenem, valaki így fejezi ki a véleményét, azért még nem kell elítélni!

A magyar politikai elit gondban van, hogy mit csináljon. Ők úgy en bloc utálják a kádári szocializmust, ezért be is tiltották a csillagot. A másik oldalon viszont igaz, hogy mégis csak Európában

vagyunk, viselkedni kell. A gond persze nem nagy. Az európai bíróság ugyan is nem azt mondta, hogy a magyar parlament hibát követett el, rossz törvényt fogadott el. Nem, erről szó sincs. A bíróság egy magyar állampolgár egy konkrét ügyéről nyilatkozott. Ég és föld! A magyar parlamenti pártoknak azért sem kell kapkodniuk, netán megszakítani a képviselők szabadságát, mert az Európai Unió vezetői is másként gondolkodnak. Az EU vezetőinek nem az a politikájuk, hogy simogassák a kommunistákat, hanem az, hogy megvegyék, eltíporják, megtörjék, beolvasszák, betiltsák őket, kiirtsák a kommunistáknak még az írmagját is. Úgyhogy senki sem fog megorrolni sem Gyuresányéakra, sem a többi parlamenti pártra, ha minden marad a régiben.

Éppen ezért a baloldalon sem lehet felhőtlen az örömünk. Végül is mit értünk el? Nagyjából semmit! Először is azért nem, mert a tőkés ellenfeleket nem lehet a tőkés bíróságok eszközével legyőzni. A hitleri fasizmust sem Dimitrov győzte le a sokat emlegetett lipcei perben, hanem a szovjet katonák a csatatéren. És persze hozzájárultak Thälmann német kommunistái, akik életüket adták a fasizmus elleni harcban. Másodszor azért nem, mert talán az érintettek maguk sem veszik észre, hogy akarva-akaratlanul a kapitalizmus nagy színjátékának részesei. Az emberi jogi bíróság döntése a demokrácia látszatát erősíti, elfedi azt, hogy Csehországban betiltják a kommunista ifjúsági szervezetet, a Munkáspárt vezetőit bíróság elé citálják, hogy csak a legdurvábbakat említsem. Végül, de nem utolsó sorban azért sem értünk el semmit, mert azok a milliók, akiknek a bizalmáért küzdünk, manapság mással vannak elfoglalva, mintsem a csillag sorsával. Elég gondjuk van a saját sorsukkal, kínjukkal és nyomorukkal. Eljön az idő, amikor a vörös csillagot, és persze a sarló-kalapácsot is mindenki szabadon hordhatja hazánkban. Eljön, de nem a tőkés hatalmak áldemokráciájának köszönhetően, hanem saját harcunk eredményeként.

AKINEK A LEGFONTOSABB ÉRTÉK AZ EMBER

BESZÉLGETÉS FRANKFURTER ZSUZSANNÁVAL,
KÖZPONTI BIZOTTSÁGI KÉPVESELEŐVEL ÉS A KB TAGJÁVAL

„Szörnyű, embertelen, pénzközpontú” – Frakfurter Zsuzsa gyakorló orvosként értékeli így a hazai egészségügyi reformot. A munkáspárti politikus szerint a kormány célja cinikusan egyszerű: Ha a betegnek van pénze, meggyógyul, ha nincs, pusztuljon el!

– Mi hozott és mi tart a pártban?

– Volt a világról egy elképzelésem, voltak a világban zajló eseményekről képeim, elgondolásaim. Rájöttem, hogy a párt hangosan kimondja a gondolataimat. Így találtam meg azt a társaságot, amely hozzám hasonlóan vélekedik számos dologról. Ugyanazon értékek, erkölcsi normák mentén élünk. Nem cserélünk világnézetet nap, mint nap. Először pártonkívüliként voltam képviselőjelölt, de véleményem egybeesett a párt nézetével.

– Mi a véleményed az elmúlt évek változásairól?

– Szörnyű, embertelen, pénzközpontú. Ha a betegnek van pénze, meggyógyul, ha nincs, pusztuljon el - sajnos ebbe az irányba megyünk. Alkalmazkodnom kell bizonyos dolgokhoz, de ezt az elméletet nem fogadom el. Az a véleményem, hogy a szegénység nem szabhat határt a gyógyulni akaró emberek számára.

– Mivel töltöd kevés szabadidőd?

– Elsősorban pártmunkával, és a szak-szervezetben is van mit tenni. Szeretek főzni, szívesen hívok vendégeket, legtöbbször bográcsos ételeket készítünk. Nekem a paprikás krumpli a kedvencem. A párom nagyszerű süteményeket és kenyeret süt. Nem sütőgéppel, hanem hagyományosan, dagasztással. Én inkább a húseteleket szeretem. Gyermekkoromban volt, hogy egy rúd téliszalámit kértem és kaptam karácsonyra. Elárulom, hogy néha lövészklubba is elmegyünk. Pisztollyal szeretek lőni. Életem első lövésével eltaláltam a hetest, erre nagyon büszke vagyok.

– Miket olvastál mostanában?

– Szakfolyóiratokat, újságokat, A Szabadságot. Könyvet sajnos ritkán, mert ha kezembe veszem, nem tudom letenni, és ez a munkám rovására menne.

– Milyen filmeket szeretsz?

– Egyáltalán nem emlékszem, hogy mikor voltam utoljára moziban. Emberi történetek érdekelnek és természetfilmek. A horrort és az erőszakot nem bírom. Rengeteg szenvedéssel szembesülök munkám során. A sportközvetítéseket szívesen nézem, imádom az angol focit, de megnézem az orvosfilmeket is, még ha nem is mindig felelnek meg a valóságnak.

– Orvosként mondanál pár szót az euthanáziairól?

– Rendkívül nehéz kérdés. Tiltja a törvény, hiszen nagyon könnyű vele visszaélni. Vannak esetek, mikor nehéz helyzetbe kerülök, küzdök az életért,

bár az emberi méltóság megőrzése érdekében a beteg már nem szeretne élni. Mi nem dönthetünk emberi sorsokról, nem vagyunk ítéletvégrehajtók. Talán a tudomány hoz még valamit az emberiség számára. Mivel az emberi élet megismételhetetlen, nekünk azért kell dolgozni, hogy mindig a legkevesebb szenvedést okozzuk és a leggyorsabb javulást.

– Van vörös inged?

– A hajam is vörös. Sok vörös ruhám van. Kívül-belül vörös vagyok.

– Ha találkozna az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?

– Egészség, boldogság, béke.

– Mi a legfontosabb érték az életében?

– Az ember! Testével, lelkével, szellemével. A pénz mindenhatósága számomra elfogadhatatlan. Az anyagiak szükségesei, de csak az élet fenntartásához. ■

Frankfurter Zsuzsanna

1953. szeptember 8-án született Mezőhidvégen. Budapesten nevelkedett, aztán újra vidékre költözött. A Balassagyarmati Kórházban orvos, aneszteziológus és sebész. Mohorán, Tolnay Klári szülőfalujában lakik. Központi bizottsági képviselő és KB-tag, a párt egyik legismertebb személyisége

A MUNKA A NEMZETI JÓLÉT ALAPJA

Három mezőgazdasági vállalkozást is felkeresett Thürmer Gyula az elmúlt héten. Mindenütt szembesült azzal, amiről oly sokat beszélünk: a magyar mezőgazdaság termelése jó 30 százalékkal visszaesett két évtized alatt. A földtulajdon felaprózása, a kárpótlás, az agrártermelés tudatos visszafejlesztése vezette a mai helyzethez.

A Kardoskúti Agrár Rt. ötszáz hektáron gazdálkodik, ami mintegy hétszáz hektárral kevesebb, mint 20 évvel ezelőtt. A munkacsoport létszáma is a felére csökkent. A piacon csak úgy tud megmaradni, hogy csökkentette a szarvasmarha-állományát. A fiatal bikákat mind eladják. A Tótkomlói Agrár Zrt. a sikeres és nagyobb méretű vállalkozások életébe nyújtott betekintést. 2500 hektárnyi bérelt földön termelnek, a további ezer hektáron kistermelőket foglalkoztatnak, akiknek a terményeit átveszik. A békéssámsoni Békés 200 Szövetkezet egy az utolsó mohikánok között. A szövetkezetben alig változott valami, a dolgozók zöme is az egykori termelőszövetkezet tagjai közül kerül ki. Alacsonyok a felvásárlási árak, bizonytalan a piac, drága a korszerű technika, a műtrágya. Nincs mód arra, hogy az embereket egész éven át foglalkoztassák. Az ipari melléküzemágak megszűnésével nincs más munkalehetőség. Békés megye ezen részét a jó utak hiánya is sújtja. A magyar vállalkozásoknak az általános nehézségek mellett komoly gondot okoz az is, hogy az állami szervek az EU-normákat messze meghaladó számban végeznek ellenőrzéseket. Szinte mindenütt elhangzott, hogy a mostani kormány nem akar magyar mezőgazdaságot. Reális veszély, hogy 2011-től, amikor más EU-országok polgárai is vehetnek földet, a külföldiek egyszerűen felvásárolják az addigra igen nehéz helyzetbe kerülő gazdaságok és tulajdonosok földjét.

A Munkáspárt elnöke látogatást tett Ramasz Imre kardoskúti, Sztakó József tótkomlói, és Barna Jánosné békéssámsoni polgármesternél, és találkozott a térség országgyűlési képviselőjével, Dancsó Józseffel is. A Munkáspártot ismerik a körzetben, és igénylik közéleti szerepének növelését – fogalmazódott meg a találkozón.

BÉKÉSSÁMSONON MÉG ÉL A SZÖVETKEZET. KÉRDÉS, MEDDIG BÍRJÁK.

kon. A választókerületi programban részt vett Gál Ferenc Békés megyei elnök, a térség KB-képviselője, Németh József megyei alelnök és Kiss János orosházi elnök. A falusi emberek mindenütt arra panaszkodtak, hogy nincs munka. A falvak jelentős részében az önkormányzat a fő foglal-

koztató, ami nem nevezhető normális állapotnak. Nagy József békéssámsoni párttitkár egy 1946-ban vert Kossuth 5 forintossal kedveskedett a pártelnöknek, amire egy ma is igaz mondás van felírva: „A munka a nemzeti jólét alapja.” Kár, hogy az ország vezetői pont ezt felejtik el! ■

GYURCSÁNYÉK LEFEKSNENEK

A közelmúltbeli elnöki látogatás eredményeit megerősítve Kotroczó Gyula Kiss Miklós nyársapáti polgármesternél (képiünkön) folytatta a munkát. A Munkáspárt 16-os választókerületi KB-képviselője és Kiss Miklós egyaránt az Európai Uniót kiszolgáló kormánypártot tartja felelősnek a mezőgazdaság romlásáért, a közkerécsők romlásáért és a bűnözés terjedéséért.

A kölcsönös érdeklődés jegyében találkozott Kotroczó Gyula, a Magyar Kommunista Munkáspárt KB-képviselője Kiss Miklós nyársapáti polgármesterrel. A Nagykőröshöz közeli, 1920 fős település nehéz napokat él át a rendszerváltás tizennyolcadik esztendejében.

„Rossz irányba fordultak itt is a dolgok. Az állattartás romokban hever. A több mint ezer szarvasmarhából mára mindössze 100 maradt meg” – sorolta a falu vezetője. A Kádár-rendszerben háromezer

hízósertést tartottak Nyársapáton. 2008-ban jó, ha 50 rőfög az ólakban. Csődben a baromfiágazat és a lótenyésztés is. A gazdák gyalázatosan kevés pénzt kapnak az általuk termelt terményekért.

Nyársapáton a helyzet nem véletlenül ilyen. Az Európai Unió és hű kiszolgálója, a magyar kormány az áruforgalmazásban a nagytőke, a multinacionális vállalatok érdekeit részesíti előnyben. Gyurcsány Ferencék mindenben lefeksznek az EU-nak. Olyan törvényeket hoznak,

MDF = MAGYARORSZÁGI DÜHÖNGŐK FELEKEZETE?

A Magyar Demokrata Fórum debreceni vezetői a múlt héten letakarták Ságvári Endre emléktábláját. A Munkáspártiak azonnal leszakították a szánalmas rongyot. A polgármesteri hivatal „igazságot osztott”: eltávolították a mártírhalált halt kommunista hazafira emlékező táblát.

A saját identitását hol a MSZP kiszolgálásában, hol értelmetlen pr-akciókban kereső MDF ezúttal az utcanevek emléktáblák ellen hirdetett hadjáratot. Kálmánné Szabó Katalin, pártjuk debreceni elnöke múlt kedden bejelentette: a Magyar Demokrata Fórum kezdeményezni fogja, hogy azon településeken, ahol a kommunista rezsimhez és az azt képviselő személyekhez köthető utcanevek, intézménynevek fellelhetőek, azokat változtassák meg. Elsőként Ságvári Endre debreceni emléktáblájával vették fel a harcot: néhány MDF-es politikus egy fehér papírral letakarta a táblát. Az akcióról értesülve azonnal a helyszínrre siettek a debreceni munkáspártiak és frontosok, s nem sokat teketóriáztak, leszakították a kegyeletsértő fecnit. Edelényiné Nagy Mária, a Magyar Kommunista Munkáspárt Hajdú-Bihar megyei elnöke elmondta: Ságvári Endre a magyar történelem része, a fasiszmus elle-

ni küzdelem vitathatatlan részese. Neve sok magyar emberben ma is tiszteletet ébreszt. Ezeket a tényeket senkinek sincs joga kétségbe vonni. A Munkáspárt elfogadhatatlannak tartja az MDF eljárását, mert közterületeken emléktáblákat öntörvénykezés útján nem lehet sem létesíteni, sem eltávolítani.

Minden ennyiben is maradhatott volna, ha a debreceni önkormányzatban nem gondolják úgy, valamit tenniük kell. A hivatalnokok megoldása nagyban idézte budapesti kollégáikét, amikor tavaly hajnalban visszatemették Kádár János és felesége meggyalázott sírját: sutyomban leszereltették a kommunista hazafi emléktábláját. Úgy, hogy a felelősséget is csak később vállalták lépésükért. Közben a Munkáspárt ismeretlen tettes ellen feljelentést tett a rendőrségen. A Munkáspárt Hajdú-Bihar megyei szervezetét támogatásáról biztosította a Magyar Antifasiszta Ligaszövetség. ■

AZ EURÓPAI UNIÓNAK

amelyekkel ellehetetlenítik a kistermelőket. Olaszországban bárki szabadon árusíthatja a piacon a maga termelte tejet, a sajtot vagy a túrót, senkinek semmi baja nem származik belőle. Magyarországon viszont értelmetlen és bürokratikus előírásokkal kötik meg a gazdálkodók kezét a tej- és a tejtermék-értékesítésben.

Kiszolgáltatott a tanyavilág. Ebben a körzetben csak minden második héten van rendőri ügyelet, mindössze két óra hosszában.

Elkeserítő dolgok ezek – fogalmazott egyaránt Kiss Miklós és Kotroczó Gyula, hozzátéve: mindig fejtől búzlik a hal. Ahol nagy tolvajok létezhetnek, ott a kicsiknek is szabad az út! Megszűnt az erkölcsi gátlás, a „mindent szabad” liberalizmusa mételyként rombol és pusztít mindent. Egyetértettek abban is, hogy egy bűnöző több jogot élvez, mint egy becsületes ember. Az erőszak soha nem látott formát öltött. Büntetlenül bántalmaz-

hatja a szülő vagy a gyerek a tanárt. Egy ilyen eset történt Nyársapáton is. Egy hatodikos lány (nem roma!) fenéken rúgta a tanárnőjét. Mi jöhet még ezután?

Rendet kell tenni az országban és a fejekben is – egyezett meg a házigazda és látogatója véleménye – , hiszen a hatalom tudatosan hagyja közömbössé válni az embereket. A mai parlament nem fejezi ki az ország lakossága egészének az érdekeit. A kis pártokat – köztük a keresztény demokratákat, a kisgazdákat és a Munkáspártot is – tönkretették, hogy a két nagy, az MSZP és a Fidesz „boldogíthassa” a falut és a várost. Ideje ennek véget vetni!

Kotroczó Gyula tájékoztatást adott a párt jelenlegi helyzetéről, majd átnyújtotta Kiss Miklósnak A Szabadság egy példányát, mellé Thürmer Gyula pártelnök „Balszettel” című politikai naplóját és néhány munkáspárti videokazettát – tudósított Kohl Antal régióelnök. ■

A múltat nem lehet megváltoztatni

Debrecenben a Piac utcából nyílik egy kis egyirányú utca, amit korábban Ságvári Endrének hívtak, jelenleg a Vásáry István nevet viseli. Az utcában lévő iskolát is átnevezték. A Piac utca felőli sarkon régebben egy emléktáblát helyeztek el Ságvári tiszteletére. Annak a fiatalon meghalt embernek az emlékére, aki harcolt a békéért, a fasiszta rémtettek ellen, a nyomorban élő munkás és paraszt ifjak életéért. Még harminc évet sem élt, mégis a 20. század első felének harcos, hősies magyar alakja. 2008. július 8-án az önmagát „konzervatívnak” tartó MDF Debrecenben megtagadta a múltat. Lefedte a táblát, és ezzel jelképesen az emberi életért való harcot takarta el. A Munkáspárt és a Baloldali Front debreceni szervezete eltávolította az álnok történelemhamisítás eszközét. Nemsokára – titokban – önkormányzati utasításra lecibálták a falról az emléktáblát. Mert nekik nem tetszett?! Attól még az emberektől nem lehet elvenni az emlékezés, a megismerés jogát! Nem kő és festék a múlt, hanem a tudás, az érték. Mi választottunk már, melyik utat követjük, nem tagadjuk le a megváltoztathatatlan. Az utca, az emlék mindenkié, még akkor is, ha az „uborkaszecsonban” jól jön a politikai cirkusznak. Kitehetünk valamit egy másik hazánkfia emlékére, eltávolíthatunk bármit, és betehetjük a szőnyeg alá, attól még a történelem – történelem. Már létrejött. Az nem lehet indok, hogy a város politikai vezetése mást akar, mint a lakosok. Arra nem lehet hivatkozni, hogy Wass Albert jó volt, Ságvári Endre meg rossz, mert ez hazugság. Mind a ketten küzdöttek azért, ami előtte nem volt, harcoltak az ellen, ami akkor volt. Sokan járnak a volt Ságvári utca felé Debrecenben. Van, aki látta a táblát, és tudja mi volt rajta, van olyan ember is, aki nem tudja, kire emlékeztetett, és vannak, kik sosem látták, hiába jártak arra. Az értékes politika nem a rombolás, hanem az építés. Szégyen, hogy egy önkormányzat vezetésének ilyen célja legyen, amikor a vállalt feladatukat is elégtelenül végzik. Az MDF rombolja a múltat, a Munkáspárt építi a jövőt!

KEZDŐDIK AZ ÓZDI CSATA

A magyarországi kórházcsata története jól ismert. A Medgyessy-kormány szánta rá magát az egészségügy eladására. Nem sikerült neki, amiben szerepe volt a Munkáspárt által 2004-ben kezdeményezett népszavazásnak is. Medgyessyt megbuktatták. Az új miniszterelnök, Gyurcsány Ferenc nem mert azonnal előállni az egészségügy privatizációjának gondolatával. Amikor előállt, azt is egy új egészségügyi törvény formájában tette, ami kellőképpen összezavarta az embereket. Az idén március 9-én az MSZP és a kormány nem tudta megakadályozni a népszavazást, amely ugyan nem a privatizációról szólt, de annak lényeges, előkészítő elemeit utasította el, így a kórházi napidíjat és a vizitdíjat. A kormány mostanság több irányban cselekszik, de ugyanazzal a céllal. Egyrészt, megpróbál egy új törvényt elfogadtatni, amely felállítaná a biztosítók rendszerét, de ezek egyelőre állami tulajdonban lennének. A szándék világos: szoktatni a népet. A másik irányt a városi és megyei kórházak privatizálása jelenti, döntően azokban a városokban és megyékben, ahol az MSZP van többségben.

KAZINCBARCIKA ÉS EGER TAPASZTALATA

A Hospinvest magáncég már több vidéki kórházat megszerzett, így a kiskunhalasit, a körmendit, a gyöngyösit és a hatvanit is. Az egri kórházat egyelőre nem sikerült magához ragadnia. A megyei közgyűlésben ugyan egy Fideszes képviselő átült „a függetlenekhez”, és ezzel az egy szavazattal az MSZP keresztülverte a javaslatot, hogy az egri kórházat a Hospinvest kapja üzemeltetésbe, a széles társadalmi összefogás egyelőre megakadályozta a kórház magánosítását.

Kazincbarcika MSZP-vezetésű önkormányzata 2007 októberében döntött arról, hogy nyilvános pályázatot ír ki a kazincbarcikai városi kórház „hosszú távú működtetésére”. A pályázat a város önkormányzatának közfeladatát képező egészségügyi feladatok 20 évre történő átadásáról, és a hozzá kapcsolódó vagyonezelői jog átruházásáról szólt. A 2008-ban meghirdetett második pályázatra három pályázati anyag érkezett, a már ismert Hospinvest Zrt.-től, a Debreceni Egyetemtől, továbbá a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórház és Egyetemi Oktató Kórházról, valamint vele közösen a Medcenter

BENEDEK MIHÁLY,
ÓZD POLGÁRMESTERE

Egészségügyi Szolgáltató Kft.-től. Az ügyben népszavazásra került sor, ami azonban érvénytelen lett, amiben az MSZP lebeszélő kampányának is szerepe volt.

MI LESZ ÓZDON?

Ózd Budapesttől 160 kilométerre, a három észak-magyarországi megyeszékhelytől (Miskolc, Eger, Salgótarján) pedig közel azonos távolságra, mindössze 60 kilométerre fekszik. Jelenleg 40 ezer lakosa van. Ózd város önkormányzata június 27-én úgy határozott, hogy a város nem képes fenntartani az Almási Balogh Pál Kórházat, és ezért olyan pénzügyi és szakmai befektető csoportot keresnek, amely képes az eddigi feladatokat ellátni. Benedek Mihály MSZP-s polgármester kijelentette, hogy amíg ő polgármester, addig „pénzügyi befektető csak látogatóba érkehet”. Persze, végül is mindenki pénzt fektet be, és pénzt szeretne visszakapni. A befektetők között lehetnek szakmai érdeklődésűek és lehetnek pénzügyi társaságok, de akár az egyik, akár a másik, az érdeke végül is a profit. Ellenkező esetben nem fektetne be. Nyerges Tibor, a Fidesz képviselője a sajtónak elmondta, hogy a Fidesz nem fog olyan megoldást támogatni, amely pénzt venne ki a kórházból. A politikai erők tehát megszólaltak. Az MSZP szándékához nem férhet kétség. A kérdés az, hogy sikerül-e felrázni a kórház dolgozóit, és a város lakói körében közüggé tenni a kórház kérdését. A Munkáspárt tagjainak az a dolguk, hogy

minden erővel kiálljanak a kórház privatizációjának megakadályozásáért, gondolkodásra készítsék az ózdiakat.

VAN MIT ELADNI:

AZ ÓZDI KÓRHÁZ TÖRTÉNETÉBŐL

Ózdon 1882 óta van kórház. A mai kórházat 1939-ben kezdték el építeni, de csak 1949 októberében készült el. A kórház a körülötte lévő szép parkkal 8,3 hektár területet foglal el. Idézzünk a kórház saját történetírásából: „A 90-es években a város és vonzáskörzete az ország egyik legkritikusabb gazdasági zónájává vált. A lakosság nagy részét az ipari struktúraváltás nehéz helyzetbe hozta, s ez a kórházra is többlet terheket ró (stressz, alkoholizmus, hipertónia, ischaemiás szívbetegség, öngyilkosság, növekvő számú rokkantnyugdíjazás, hogy csak a leggyakrabban előforduló problémákat említsük). Igen elavult az intézményi struktúra, ezért a kórház és a város vezetői az intézet teljes körű rekonstrukcióját kezdeményezték. Ennek eredményeként 1994. december 31-én alapkövetéssel elkezdődött az újjáépítés, mely közel 6 év múlva, 2000. július 13-án eredményesen befejeződött. A rekonstrukció befejezésével megoldódott a hotelszolgáltatás komfortossága. Jól felszerelt műtők, diagnosztikai és kiszolgáló egységek biztosítják a XXI. század betegeinek korszerű kezelését. Napjainkban az ide látogatót mind komfortfokozatában, mind gép- és műszerparkjában az európai követelményeknek is megfelelő, 346 ágyas kórház fogadja.” ■

A POSTÁS „LAPPANGÓ SZTRÁJK” ESEMÉNYEI NAPRÓL-NAPRA

A mai magyar osztályharc egyik állomása a közelmúltban lezajlott postássztrájk. Az alábbiakban korábbi cikkünk folytatásaként ezek tapasztalatait mutatjuk be.

2008. június 30.

A Magyar Posta (MP) vezetése nem ismeri el a két szakszervezet részleges sztrájkra való felhívását, szerintük részleges sztrájk nincs, a helyzetet a munka jogellenes megtagadásának tekintik. A dolgozókat egyetemesül, elkülönítve, írásban nyilatkoztatták arról, hogy csatlakoznak-e a szakszervezetek felhívásához. Aki vállalta, azt nem engedték munkába állni.

Az első nap eredménye: 28 postás ténylegesen felvállalta a sztrájkhoz való csatlakozást, és többszáz postás csatlakozott a „lappangó sztrájkhoz” úgy, hogy dolgozott, de nem értékesített.

2008. július 01.

Tomecskó Tamás, az MP szóvivője a sztrájkolók felelősségre vonásáról beszél. A Postai Munkavállalók Érdekvédelmi Szakszervezete írásban csatlakozik a két szakszervezethez. A felhívás inkább a POMÉSZ vezetésének a legitimitását hivatott reklámozni. Tagságát elárulva a Posta érdekeinek veti alá magát. A Postás Szakszervezet a tagságát a sztrájktól való elhatárolódásra szólítja fel. Gaskó István, a LIGA vezetője írásban fordul a Posta vezérigazgatójához, melyben felszólítja az értékesítéssel kapcsolatos túlkapások megszüntetésére.

2008. július 02.

Független munkajogászok nyilatkoznak a részleges sztrájk jogosságáról:

„A nemzetközi munkajog ismeri, és elismeri a részleges sztrájk fogalmát. A hazai sztrájk törvény hangsúlyozza, hogy a sztrájkjogra, és annak gyakorlására vonatkozó szabályokat a törvény a nemzetközi szerződésekkel és a nemzetközi gyakorlatkal összhangban állapítja meg. Az ILO a nem teljes munkabeszüntetéssel járó sztrájkformák korlátozását a nemzetközi jogokban elfogadja, de csak meghatározott körben. Mindezek alapján a magyar sztrájk törvény magában foglalja a sztrájk valamennyi típusának gyakorlásához való jogot.” Újabb hivatalok csatlakoznak a sztrájkhoz. Sokan szabadságra, vagy betegállományba mennek.

2008. július 03.

Délelőtt újabb tárgyalások kezdődnek. Sztrájkolnak a debreceni, a nyíregyházi, a főti, a törökbálinti postások. Budapesten a 70-es, 100-as, az újpesti és a Budai Kézbesítési Központ.

Kifelé még nem látszik, belül nyilvánvaló: a kézbesítés megszervezése kritikus pontra ért. A munkaerő helyi átcsoportosítása és a sztrájk török alkalmazása sem hozta meg a kívánt eredményt. Azokon a helyeken, ahol

négy napja tart a sztrájk, a feldolgozatlan küldemények hegyekben állnak. Délben a Posta még csak az értékesítéssel kapcsolatos retorziók megszüntetését ígérte.

Két óra múlva megállapodás született. Ennek értelmében a KÉSZ és a PÉV '92 június 31-ig felfüggeszti a részleges sztrájkot.

2008. július 10.

A KÉSZ megnyerte a pert a Posta ellen. A Munkaügyi Bíróság jogosnak ítélte a postások részleges sztrájkfelhívását.

A sajtóban kevés hír jelenik meg róla, a munkahelyekre is csak alig jut el az információ. Aznap délután, a többi szakszervezet bevonásával megkezdődnek az értékesítés kompromisszumos megoldását kidolgozó egyeztető tárgyalások.

Cserében a Posta:

1. Írásban utasítja (június 08-ig) a hivatalvezetőket az értékesítéssel kapcsolatos retorziók azonnali megszüntetéséről.
2. Június 31-ig elkészít egy szakmai anyagot az értékesítéssel kapcsolatos elvárások átdolgozásáról.
3. Garantálja, hogy a sztrájkban résztvevő dolgozók semmilyen hátrányos megkülönböztetésben nem részesülnek, és a sztrájk idejére teljes munkabért kapnak.

Ez utóbbi lépésével a Posta elismerte – a bírósági ítélet előtt – a dolgozóival szembeni jogellenes magatartását.

Nem szeretek postára járni. Naná, senki sem szeret! Nem csak azért, mert nincs hely, ahol ne kellene végtelen sorokat végigállni, vesztegetve időnket és türelmünket. Főként azért, mert ma már legtöbben csak csekket feladni megyünk postára. Az pedig egyet jelent: fizetünk. Sokat, sőt egyre többet. Víz-díj, gázdíj, villanydíj, sorolhatnám. Hónapról hónapra látom: drágul. Mind. S a postán, a kicsi ablakocskához érve, csak néha mosolyog vissza egy-egy kedves arc, aki még nem fásult bele az emberek mogorvaságába, a vezetőség kizsákmányolásába. Néhány hónapja meg is lepődtem, az egyik hölgy beszélgetésbe elegyedett velem, miközben kezelte sárga sarcaimat. Többek között sorsjegyet ajánlott, s el is mesélte, nemrég járt ott valaki, aki több ezer forintot nyert. Nem szeretem a Szerencsejáték Zrt-t támogatni, de vásároltam: hátha most bejön? Persze nem, de nem is ez a fontos. Azóta tudom: a kedves hölgynek kénytelenység sorsjegyet, biztosítást, emezt-amazt eladnia, ha nem akar a fizetéséből levont (!) összegeket látni a bérjegyzékén. Felhőborító! Ő azért tanult, s dolgozott évtizedekig, hogy becsületos postalogalmi tisztviselő legyen. Ezért szerződött, erre kellene, hogy kapja a fizetését. Nem az ő dolga bővít árulni. A posta inkább megtépzott hírnevét és méltóságát állítsa vissza. S adja vissza dolgozóinak is!

DRÁGA GYURCSÁNY, SZEGÉNY

Minden harmadik magyar ma egyik napról a másikra él, többségük számára nem az a kérdés, hogy mit egyenek, hanem, hogy egyenek-e egyáltalán. Közben a kormány pazarol, törvényesen lop, pedig már a látvány- és propaganda-beruházások leállítására is enyhítené a szegénységet.

Három millió koldus országa? Honfitársaink többségének ez a legutóbbi időkhöz alig jelentett többlet egy történelemtudományi fejezetcíménél. Ma egyre inkább valóság, nem csak a statisztikai hivatal tanulmányai, hanem a mindennapokban szembesülünk vele. Az irtózatos szegénység alapvetően a magyar kapitalizmusnak köszönhető, azonban a Gyurcsány Ferenc vezette kormány idején jutottunk oda, hogy három és félmillióan a létminimum alatt „élnek”, közülük egy-másfél millió havi 25-30 ezer forintból tengő-

Egy falat kenyér

Egy kilónyi Erzsébet kenyérért 90 forinttal, egy liter dobozos tejért pedig közel 60 forinttal kell többet fizetnünk, mint tavaly ilyenkor. Ez 62, illetve 31 százalékos drágulást jelent. Az étolaj 52, a liszt 48, a tojás 23, a csirkemell több mint tíz százalékkal kerül többre. Itthon átlagosan 11 és fél százalékkal nőtt az élelmiszerek ára, szemben az Unió 2,8-3 százalékos átlagával.

dik. A Magyar Szocialista Párt azt mondja, hogy ez világjelenség, az élelmiszer, a gáz a világon mindenhol drágul. Márpedig a létminimum körül élők jövedelmük meghatározó részét élelmiszere és az energiaszámlák kiegyenlítésére költik. Nálunk az átlag családok jövedelmének 27 százaléka ennivalóra megy, míg az uniós átlag mindössze 10 százalékos.

A szocialistáknak abban igazuk van, hogy ha az oroszok emelik a gáz árát, nincs mit tennünk. Csak hogy a kormány jobban emel, mint amennyivel Moszkvában többet kérnek. Mit kezd az állam a plusz bevétellel? Semmit. Nincs ugyanis plusz állami bevétel. Matematikailag ez lehetetlen, a gyakorlatban valóság: az elméleti plusz állami bevétel az oroszoktól vásárló közvetítő cégek haszonkulcsa mögött tűnik el. Magyarán mi fizetjük a Gyurcsány és üzlettársai érdekkörébe tartozó vállalatok extra-extra hasznát. Amiért az ég egy adta világon semmit sem tesznek. 2006 óta a lakossági gázár megduplázódott Magyarországon.

Az élelmiszerárak emelkedése is világjelenség, csak hogy míg az unióban átlagban 2-3 százalékról van szó, nálunk az alapvető élelmiszerek ára húsz-ötven

Nyugdíjas sors

A milliárdokkal könnyű dobálózni, az a normális embernek megfoghatatlan. Ám nézzünk egy példát: egy fővárosi rokkantnyugdíjas esetét. Havi jövedelme 58350 forint, ebből rezsi-re, gyógyszerre – a Központi Statisztikai Hivatal ez esetben minimális összeggel számol – elkölt összesen 47800 forintot. Hősünk kénytelen közlekedni, a BKV nyugdíjas bérlete 3250 forint – a közlekedési vállalat szociális érzékenységét és humanizmusát mutatja, hogy a mozgáskorlátozott bérlet ára 7250 forint. Marad tehát 7300 forint. Ebből kellene többek között ruhát és élelmiszert vennie. A hivatalos adatok szerint egy aktív felnőtt élelmiszer-normája ma 17577 forint, egy hatvan évnél idősebbé 15503 forint. Meg lehet élni, túl lehet élni?

százalékkal emelkedett. (Mindeközben egyébként a bérek vásárlóértéke öt, a nyugdíjaké három százalékkal csökkent.) Mi ennek az oka? Egyszerű: az alapvető élelmiszerek zömét, azaz a kenyeret, húst, tejet még mindig itthon állítjuk elő. Az átlagos uniós termelő egy magyar gazdához képest két-háromszoros támogatást kap a hazájában. Az energiaárak emelkedése miatt soha olyan drágán nem termelt a magyar mezőgazdaság, mint most, mivel pedig nincs tartaléka, nincs mit tenni, kénytelen árat emelni. Erre még rájön a felvásárló multi haszna – másnak eladni nem tud a gazdálkodó, hiszen a kisbolti hálózatot szétzúzták –, aki nem csak adókedvezményt kap az államtól, hanem amikor ténylegesen fizetnie kellene, akkor sem teszi. Természetesen törvényesen, a trükk pofon egyszerű: a multi a legkisebb adókat kínáló országba helyezi át nyereségét. Teszem azt, a magyar Tesco 1000 euró értékű konzervet vesz a szlovák Tescotól, de 1500-at fizet érte. Így a Magyarországon termelt nyereség átkerül Szlovákiába, ahol kisebb a nyereségadó. Papíron tehát nálunk nemhogy nem nyereséges, de egyenesen veszteséges a tevékenysége: így az adókedvezmények,

MAGYARORSZÁG

támogatások mellett egy fillér adó sem kerül az államkasszába. S ez bármelyik multira igaz.

Csökkenthetne a kormány adókat? Természetesen. Például az élelmiszerekét – nem mindegyikét, a svájci csokié és a francia konyaké maradjon annyi, amennyi – csak a hazai hús- és tejtermékekét, gabonafélékét, zöldségét és gyümölcsét húsz százalékról ötre. Vagy legalább hatra, mint a hollandoknál, netán háromra, mint a lengyeleknél. A briteknél, az íreknél, Máltán és Cipruson egyáltalán nincs adó az élelmiszereken. A szocialista kormány azt mondja, hogy nem lehet csökkenteni, hiszen az az állami bevételek csökkenésével járna. Ez így igaz. Megoldás azonban erre is van. Tekintsünk el at-

tól a demagógiától, hogy a multival szemben a magyar vállalkozást kell támogatni. Esetleg költsünk kevesebbet.

Nézzük csak azt, hogy mennyi pénz megy el fölösleges és értelmetlen látvány-projektekre. A 350 milliárd forintról indult négyes metró beruházás ma 517 milliárdba kerül, s ki tudja, hol áll meg ez az összeg az újabb és újabb közvetítők és alvállalkozók bevonása, az értelmetlen és méregdrága terv-módosításoknak köszönhetően. A 41,5 milliárd forintért megépített kőröshegyi viadukt az Állami Számvevőszék szerint is fölösleges volt, míg a dunaujvárosi hídhoz még legalább két-három évig nem csatlakozik semmilyen út, ráadásul a költségek az utolsó pillanatban valamiért 8 milliárd forinttal megemelkedtek. Természetesen papíron. A kormányzati negyed tervezése 10 milliárdba került, ennyi kellett ahhoz,

hogy kiderüljön, nincs rá szükség. Szinte aprópénz a kormányzati propagandára költött másfélmilliárd forint és a kormány szóvivőinek 200 millióba kerülő internetes honlapja.

Csak összehasonlításképpen: ha csak az utóbbi két tételt óvodaépítésre fordítják, majd 2000 gyerek számára teremtettek volna csúcskörülmények közötti ellátást. Így viszont a meglévő óvodákat is kezdik bezárni.

S végül a legjobb buli: az állami pénzek kiszervezése. Táblázatunkban jól látható, hogy a minisztériumok mennyit költöttek tanulmánykészítésre. Ezek a pénzek „baráti vállalkozásoknál” kötöttek ki. Szükség van-e ilyesmire – s egyáltalán, miért nem a minisztériumok felduzzasztott apparátusa dolgozik ezen?

Ezt jól példázza az egyik legnagyobb „tanulmány-projekt”: a magyar kormány máig 1,8 milliárd forint tanácsadási díjat fizetett ki egy 2005-ben meghirdetett, de meg nem valósult elképzelés, a sztráda-kötvény előkészítésére. Amiről legtöbbször azt sem tudjuk, mi fán terem. De ez is a lényege: leplezni kell, lopás címszó alatt nem lehet pályázatot kiírni. ■

Tanuljunk lopni

Miniszterelnöki Hivatal:	1100 tanulmány	1,9 milliárd forintért.
Gazdasági Minisztérium:	103 tanulmány	900 millió forintért.
Nemzeti Fejlesztési Ügynökség:	308 tanulmány	761 millió forintért.
Földművelésügyi Minisztérium:	52 tanulmány	500 millió forintért.
Egészségügyi Minisztérium:	92 tanulmány	220 millió forintért.

Számok nyelvén

Ma Magyarországon legalább három és fél millióan élnek a létminimum küszöbén, illetve a létminimum alatt. Az összes alapvető szükséglet fedezésére egy aktív korú felnőttnek minimálisan havi 66271 forintra volt szüksége 2007-ben. A két aktív korú személyből és két gyermekből álló, tipikusnak mondható háztartás létminimumértéke havi 174371 forint, tehát egy főre 43593 forint jut. Ez a létminimumérték is messze elmarad a táplálkozási, ruházatkövetelmények kielégítésétől, a kultúráról nem is beszélve. A szegénység az összes háztartás 28 százalékát érinti, a gyermekes háztartások 41 százalékát, a három vagy több gyermekes családok 60 százalékát. Semmiféle hivatalos adat nem áll rendelkezésre, statisztikai kimutatás nem készült a regisztrációból kikerült munkanélküliek, az alkalmi és/vagy feketemunkából élők helyzetéről. Ilyen mélyszegénységben – napi 500-1000 forintból - kb. 1,2 millióan tengődnek Magyarországon.

BAJNAI GORDON ÉS HILLER ISTVÁN.
ELŐBBI AZ ÜZLETI VILÁGBÓL ÉRKEZETT A KORMÁNYBA, A MILLIÁRDOS VÁLLALKOZÓ ELLENŐRZI A TÁMOGATÁSOKAT, A PÁLYÁZATI PÉNZEKET. MINDEN AZ Ő KEZÉN MEGY KERESZTÜL. HILLER A SZOCIALISTA PÁRT LÁZADÓIT HIVATOTT MEGNYUGTATNI, HOL RÁBESZÉLÉSSSEL, HOL KORMÁNYZATI PÉNZEKSEL

90 ÉVES A MAGYAR KOMMUNISTA MOZGALOM

HARC A SZOCIÁLDEMOKRATÁK ELLEN

November 24-én lesz 90 éve annak, hogy megalakult elődünk, a Kommunista Magyarországi Pártja. Az új pártnak a polgári pártok mellett mindenek előtt a szociáldemokráciával kellett élet-halál harcot vívnia.

A KOMMUNISTA POGÁNY JÓZSEF ÉS KUN BÉLA KÖZÖTT A SZOCDEM KUNFI ZSIGMOND

A KÉTKULACOS SZOCIÁLDEMOKRATÁK

1918 őszén világossá válik, hogy Magyarország elveszítette a háborút. Az országban általános az elnyomorodás, az elégedetlenség. A háború éveiben a hadseregbe besorozott tömegek már rendelkeznek tapasztalattal arról, hogy közösen is fel lehet lépni közös célokért. Ráadásul ott van Oroszország példája, ahol 1917 novemberében győz a munkásforradalom.

Magyarországon 1918 októberében győz a polgári demokratikus forradalom. A polgárság megvalósítja céljait, az elégedetlen tömegek aktív támogatása mellett. A burzsoázia a szociáldemokratákra

tesz. Baloldali szövegeikkel ők képesek leszerelni és félrevezetni az elszegényedett embereket, ugyanakkor megvédi a tőkés rendet.

Az SZDP vezetése megvalósítja a burzsoázia elvárásait. Megadályozza, hogy 1918 októberében-novemberében a dolgozó tömegek túllépjenek a polgárság céljain, és a saját törekvéseiket valósítsák meg. Így például a forradalom megdöntötte a királyságot, de Magyarország nem „szocialista köztársaság” lett, ahogyan a tömegek követelték, hanem „polgári népköztársaság”, ami a burzsoázia igényének felelt meg. A „népköztársaság” a magántulajdont erősítette, és nem kezdett hozzá a gyárak, bankok államosításához.

A Magyarországi Szociáldemokrata Párt vezetése nem akart munkásforradalmat, nem akarta, hogy az történjen, ami Oroszországban. A szociáldemokraták szerint a királyságot meg kell őrizni, reformokat kell bevezetni, amelyekkel elhárítható a forradalom, és meg kell szilárdítani a polgári rendet. Ezt azzal ideologizálták meg, hogy Magyarországon a kapitalizmus még nem elég fejlett. Szerintük ezért a fő feladat nem a tőkés hatalom megdöntése, hanem az, hogy jobbá, elviselhetőbbé tegyék a munkások sorsát a kapitalizmus viszonyai között. Az SZDP vezetése ezért a polgári ellenzékkel akart szövetséget kötni. A szociáldemokraták azt is hirdették, hogy egy ilyen koalíciós kormány jobb békefeltételeket tud kiharcolni az Antanttól.

RÖPÜLŐ GÁRDA

1918. november 24-én azonban megalakul a Kommunista Magyarországi Pártja. A párt szinte az első pillanattól kezdve a politikai élet középpontjába kerül. Jó pozíciókkal rendelkeznek a hadifogásból visszatért katonák, az üzemi munkások között, sőt a szakszervezetekben és munkástanácsokban is, amelyeket eddig az SZDP szilárdan uralt. A KMP hatalmas munkába kezd. „Ezekben a hetekben szinte az egész ország politizált” – írja Rákosi az események aktív részeseiként. A kommunisták 2-3 fős „röpülő gárdá-

kat” állítanak össze, és vitákat provokálnak az utcán, odavonvva az embereket. „Két-három elvtárs elkezdett vitatkozni, mégpedig úgy, hogy az egyik a szociáldemokrata érveket hangoztatta. A vita forgalmas helyen, villamosmegállóknál, pályaudvarok közelében, a ligetben kezdődött, s nagyobb sikere volt, mint az előre megszervezett előadásoknak” – olvashatjuk Rákosi visszaemlékezéseiben.

A KMP másik jól bevált módszere az volt, hogy egy estére több gyűlést is szerveztek. Kun Béla mindegyiken felszólalt. „Ezt úgy csináltuk, hogy az első gyűlést ő kezdte, s miután egy félórát beszélt, bejött egy delegáció, és közölte, hogy mással már türelmetlenül várják. Erre némi mentegetőzés után átadta a gyűlés folytatását egy másik kommunistának, s ment a következő helyre” – írja Rákosi.

NYÍLT LESZÁMOLÁS A KOMMUNISTÁKKAL

1918 végén a polgári erők átengedik a vezetést a szociáldemokratáknak, akik együtt kormányoznak a liberális erőkkel. A feladatuk a kommunisták megfékezése. A szocdemek nem válogatnak az eszközökben. A kommunistákat ki akarják zárni a munkástanácsokból. Éles harc folyik a népörségen belüli befolyásért. A népörség létszáma ekkoriban húszszernél is több, jelentős erő. A szociáldemokrata kormány egyre-másra rendel el házkutatást a Vörös Újság szerkesztőségében.

„A szociáldemokrata párt kezdett ellenünk fegyveres gyári szervezetet létrehozni, amelyek, mint Csepelen a Müller vezetése alatt álló „vörös gárda” (így nevezték el!), véres összeütközéseket provokált, s egy gyűlés alkalmából majdnem megölték Rabinovics Józsefet, a párt előadóóját” – emlékezik Rákosi Mátyás. A szociáldemokraták új taktikája azonban nem jár sikerrel, nem tudják a kommunisták előretörését megakadályozni. Ekkor születik döntés arról, hogy a kommunistákat fizikailag fel kell számolni. A szociáldemokrata kormány utasítására 1919. február 21-én letartóztatják a KMP 57 ismert vezetőjét és aktivistáját. ■

AZ ERDŐ AZ ÉLET!

Azaz: "La foret est la vie!" Erdész létemre is meglepett ez a nagyszerű megállapítás, melyet francia nyelven írtak ki a Békás Szoroson áthaladók számára. Drum Bun! – kívánt jó utat románul egy másik tábla felirata. Idestova 10 éve már, hogy ott jártam, azóta a romániai erdész barátaimtól tudom, náluk is sok erdő magántulajdonba került. Vajon az erdők ügye jó úton jár-e a magánosítással Romániában vagy Magyarországon? Hazánkban jelenleg az erdők 40 százaléka nem állami.

A kisgazda logika egyszerű okoskodása szülte-e, a földosztással való szavazótáborgyűjtés, vagy e mögött is ott keverte már a lapokat a bagóért felvásárló nagytőke?

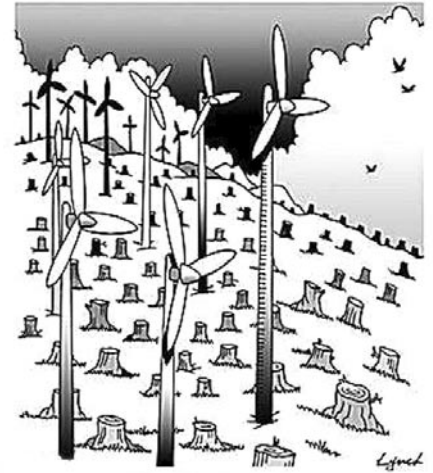
Először azt hittem, hülyék voltak, akik egy-egy pár hektáros erdőt sokak oszlatlan tulajdonává tettek, aztán évek alatt rájöttem, nem azok voltak, hanem gazemberek.

Idősebb barátomtól megkérdezte a kisgazda titkár: kell a föld? Igen! – mondta Jóska. Akkor itt írd alá a földvisszaigénylő lapot, itt meg a kisgazdapárti belépő-nyilatkozatot – válaszolta a titkár. Csakhogy a volt földnélkülieknek ezt nem mondhatták, azok zúgolódtak: „Évtizedek óta a TSZ-ben dolgozunk, és mi nem kapunk semmit?” Na, ha akkor megmondták volna nekik, hogy nem kapnak semmit, akkor a többség nem állt volna a hangoskodó rendszerváltók közé.

Elméletben így kaptak: aranykoronát, papírokat, oszlatlan közös tulajdont. Sokan ma sem tudják, hol az „erdejük” és mennyi is az. Egy-egy erdőrésztulajdonos halálával az ügyvédek fontoskodva osztják tovább az utódoknak az aprócska hagyatékot. Sokan mondták, ők csak a téli tüzelőjüket akarják, évente egy kocsit fát. Meg kellett magyaráznom nekik, ők csak részvényesek, és évi osztalékuk sajnos nincs egy kocsit fát. Alig osztották ki a földet, az erdőt, jöttek a rókaelkű okosok, a „jótevők”, akik hajlandóak voltak felvásárolni a nadrágszíjnyi részaránytulajdonokat. Sokszor, aki közel volt a tűzhez, privatizálta a húsfazekat, onnantól semmi baja a rendszerváltással. Aki a közöset a leggátálatalanabban dézsmálta, az hajtogatta, hogy az állam a legrosszabb gazda. Azt hittem, nem jól hallok, mikor nemrég a fiatal agrármérnök vállalkozó mondta a napszámosaira: „ezek belüllem élnek”. Akinek van akkorka erdeje, hogy hasznot hoz neki, annak minden köbméter kell, a leggyorsabban növő fát akar-

ja ültetni, a vízparti fát rágó hó kártékony ellenség, egy-egy védendő faj jelenléte nyűg, mert korlátozza a gazdálkodást. Arra gondoltam, ezek még az aggteleki cseppkőbarlangot is felparcellázzák és kiosztják, de aztán végre rászánta magát a hatalom, hogy természetvédelmi területet ne adjon magánkézbe. Így is vannak érdekes esetek. A Mosoni-Dunát nem szabályozták, elég sebes a folyása, elég víz is van benne, meg kanyarog is. Van, aki kárpótlási jegyén vett egy szigetet, amit mára csaknem teljesen elmosott a folyó, van, akinek erdeje alatt szakadt a part, mert mossa a víz, s csak kevesekét építi – ott boldogan erdősítik a gyarapodást.

A falubeli vízügyes a Felső-Tiszáni védekezett az ár ellen, odalátszottak egy kárpátaljai hatalmas hegy fehér csúcsai. A helybeli polgármester asszony elmagyarázta neki: annak a hegynek az erdeit kiosztották magánosoknak, akik levágták az erdőt, az

esők meg lemosták a talajt. A csupasziget a fehérlik a hegyen, nem a hó.

Az idén új erdőtvény kerül a magyar parlament elé. Vajon az erdőn tud-e majd segíteni?

BELOVITZ KÁROLY

Technikai háttér

Nyugdíjas vagyok, de a számítógép az elmúlt 15 év alatt napi munkaeszközömmé vált. Könyvelőként, ha továbbra is dolgozni akartam – márpedig szükségem van a nyugdíj-kiegészítésre – meg kellett tanulnom az Internet használatát. A siker ezzel a kényyszerhelyzettel kezdődött.

Életem nagy álma is valóság lett, Párizsban járhattam. Az élményeket rögzíteni kellett, haza kellett hozni. A filmtekercsek meg csak fogytak. Kit-kat, s vége a 40 képnek – ezt nem lehet tekercsekkel győzni! Így váltam digitális fényképezőgép-tulajdonossá.

Műszaki ügyelestesként fontos lett mindenkor gyors elérhetőségem. Akkor tanultam meg a mobiltelefon és a fax használatát.

Ma már ezek az eszközök a pártmunkám természetes részei, az Ilka utcából sem hiányozhatnak. Célunk, hogy minél többen megtanulják ezek használatát.

Felgyorsult körülöttünk a világ. A mai esemény holnap már nem hír.

Lásd, a szombati Kádár-megemlékezésünk hírért már az aznap délutáni „meleg” megmozdulás lenullázta. A digitalizált képekkel viszont azonnal és később is visszaidézhetőek az elmúlt pillanatok, számítógépen, DVD- vagy CD-lejátszón egyaránt.

Az elektronikai eszközök segítenek ebben a rohanó világban lépést tartani. Nem kell a postára várni. Egy elektronikus levéllel, egy SMS-sel percek alatt oldhatjuk meg csoportok értesítését. Nem kell összeülnünk, hogy elkészüljön egy szórólap. Az Internet segítségével, egymás közti levélváltásokkal, akár éjjeli munkával is elkészülhet a nagy mű. Újságnak, tagoknak azonnal lehet továbbítani. Nyomatóval akár a sokszorosítás is elkészülhet házilagosan, s reggel már indulhat is a tagság teríteni! Elromlott a másológépünk, nem volt éppen mozgósítható gépkocsink, a szerviz messze volt, ezért két hét telt el gép nélkül, pont a kampány közepén. Tehát egy mindenkor utolérhető személyautó is jó, ha van a háznál – vagy a közeli ismerősök, barátok, elvtársak körében.

Természetesen a felsorolt szerkezetek nélkülünk mit sem érnek. Használatukat ezért minél előbb meg kell tanulnunk! Hatvanöt éven felül is! Sohasem késő!!!

BARÁTHNÉ ÉVA

TE ELŐFIZETTÉL MÁR A SZABADSÁGRA?

Telefon: 334-1509

Balszettel – új kötet

Megjelent Thürmer Gyula Balszettel című sorozatának 3. kötete. Az új kötet ára 500 forint. Korlátozott példányban a három kötet is még megvásárolható 1500 forintos áron a Baross utca 61-ben. A most megjelent kötetet a pártszervezetek bizományosi értékesítésre is átvehetik a Progressionál.

Thürmer Gyula

3
BALSZETTEL
politikai napló
hétről-hétre

Marx szelleme kísért

Nyugatról jön a fény mostanában. Berlinből például. Az ősreakciók összehúzzhatják magukat, vagy nekiveselkedhetnek a Tőke elolvasásának, ha eddig nem tették. Megtanulhatják fegyvereink belső működését, ha van hozzá elég sütnivalójuk. Marxot és a többi klasszikust szoborparkba zární, könyveiket megsemmisíteni tragikomikus volt. Ezt sem csinálták mindenhol, csak néhány barbárok uralta országban, ahol a halott sem szent, csak a Mammon. Magyarországon az elsők között. Ennek ellenére sok embert ismerek, aki érdeklődik a nagy gondolkodó művei iránt. Mindenki tudja, hogy őt még senki sem szárnyalta túl eddig. Utálni persze ettől még lehet. Hazájában, Németországban népszerűsége felfelé ível. A Karl Dietz kiadó vezetője elmondta, hogy 2007-ben megduplázódott az eladott Marx-kötetek száma. Kivált az egyetemi hallgatók keresték, mert ő magyarázza el legérthetőbben a kapitalizmus működését. Még a jenkik sem találtak olyan Nobel-díjast, aki „sikeresebb” lenne ezen a területen.

2008-ban egész félévben keresték írásait, tehát már nem csak a vizsgák miatt. Úgy látszik, a kollektív idiotizmus pusztításai nem is olyan súlyosak! Május elsején láthattuk, hogy növekszik az érdeklődés Lenin és Lunacsarszkij könyvei iránt. Nevetséges az a politikus, aki nem olvasott Lenint! Olyan is van, akinek tanították, csak elaludt az órán, akár a parlamentben. Marx, Engels, Lenin – nélkülük nincs közgazdaságtan, filozófia, politikatudomány, nincs kultúra sem. Nélkülük más, még rosszabb lenne az életünk.

Fogarasi Zsuzsanna

A Munkáspárt Elnökségének nyilatkozata

A Magyar Kommunista Munkáspárt Elnöksége üdvözlí a Strasbourgi Emberi Jogi Bíróság döntését, amelyben a bíróság elfogadta azt a kérelmezői álláspontot, hogy a vörös csillag nyilvános használata politikai véleménynyilvánításnak tekintendő. A Munkáspárt elvárja a magyar kormánytól, hogy módosítja a BTK-t, és megszünteti a vörös csillag nyilvános viselésének tilalmát.

Munkáspárt Elnöksége

Keressd a Frontot!

Szabó Tamás országos elnök:
30/630-7157
Répási Zoltán budapesti elnök:
20/577-3034

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>